

NEWSLETTER HJF – 6. díl

Obsah:

Resumé článků v českém i anglickém jazyce	2-4
Lucie Turková : Komplexní balíček služeb pro Vás	5
Martin Kareš : Zákon o audiovizuálních službách na vyžádání	5 - 6
Ondřej Moravec : Ještě jednou k namátkové daňové kontrole	6 - 7
Jan Malý : Insolvenční správce v insolvenčním řízení	7 - 8
Irena Ochmannová : Jaká je budoucnost přeshraničního on-line sázení?	8-9

PRAHA
Sokolovská 49
186 00 Praha 8

+420 225 000 400
+420 225 000 444
recepce@hjf.cz

HRADEC KRÁLOVÉ
Resslova 1253/17a
500 02 Hradec Králové

+420 495 534 081
+420 493 814 911
recepcehk@hjf.cz

Resumé:

V tomto čísle newsletteru Vám poradíme, jak ušetřit čas a energii na vlastní obchodní činnost pomocí námi nabízeného produktu: [Komplexní balíček služeb](#). Jedná se o nabídku komplexního právního servisu, který bude obsahovat především tyto služby: obchodně - smluvní agenda, audit vnitřních předpisů, pracovněprávní vztahy, ochrana know-how a průmyslových práv, obchodního jména a obchodního tajemství. Jako doplňkovou službu nabízíme pro vedoucí pracovníky pomoc při řešení právních problémů, které mohou nastat nejen v profesním, ale i v osobním životě. Pro tento účel Vám nabízíme právní služby v oboru rodinného práva a pro případ potřeby též v oblasti práva přestupkového a trestního. Kancelář se také specializuje na oblast daňového práva, která je bezesporu nedílnou součástí života každého podnikatele.

Další příspěvek věnuje pozornost [novému zákonu o audiovizuálních mediálních službách na vyžádání](#). Tento zákon vstoupil v platnost od 1. června 2010 a jeho cílem je upravit práva a povinnosti poskytovatelů audiovizuálních mediálních služeb na vyžádání a působnost Rady pro rozhlasové a televizní vysílání při jejich regulaci. Upravuje se rovněž přeshraniční spolupráce Rady s regulačními orgány v jiných státech. Zákon rovněž reguluje také audiovizuální obchodní sdělení (reklamu), sponzorované služby a pořady nebo umístění produktu (tzv. product placement). Evropské společnosti poskytující audiovizuální mediální služby na vyžádání dosud čelily právní nejistotě, pokud jde o režim jednotlivých služeb. Úkolem nové právní úpravy je zajistit poskytovatelům audiovizuálních služeb rovné podmínky soutěže, tzn. přístup, který nebude činit rozdíl mezi různými platformami pro dodávku podobného audiovizuálního mediálního obsahu. Nový zákon má přispět k posílení a rozvoji jednoho ze základních principů Evropské unie – svobodného pohybu služeb.

V newsletteru se rovněž vrátíme k příspěvku věnovanému právní přístupnosti [namátkových daňových kontrol](#), který byl zveřejněn v newsletteru v dubnu 2009 po nálezů Ústavního soudu. Ústavní soud označil za protiústavní zahájení daňové kontroly bez toho, aby v protokole o zahájení daňové kontroly byl uveden konkrétní důvod, pro který byla daňová kontrola zahájena. Po necelém roce od vydání nálezů Ústavního soudu se k názoru Ústavního soudu vyjádřil Nejvyšší správní soud, který se vůči Ústavnímu soudu vymezil. Domníváme se však, že Nejvyšší správní soud se v těchto svých rozhodnutích nevypořádá dostatečně s veškerou argumentací Ústavního soudu a neposkytuje tak daňovým subjektům dostatečné prostředky ochrany před eventuelním excesem spočívajícím v zneužití kontrolní pravomoci správce daně.

Dále představíme [tým, který se v kanceláři Hartmann, Jelínek, Fráňa a partneři specializuje na právní oblast insolvence](#). S účinností insolvenčního zákona došlo

k výrazným změnám ve způsobech řešení úpadku podnikajících i nepodnikajících osob. Dosavadní institut správce konkurzní podstaty byl nahrazen novým institutem insolvenčního správce. Na tuto významnou změnu v legislativě reagovala kancelář vytvořením již zmiňovaného insolventního týmu, který nabízí svým klientům komplexní právní služby, související s insolvenčním řízením a garantující efektivní ochranu práv klientů ve všech situacích, které s insolvenčním řízením souvisejí.

Poslední příspěvek se věnuje budoucnosti [přeshraničního on-line sázení](#). Dosud byl soulad české právní úpravy (zákon o loteriích) s právem EU přinejmenším sporný. Nicméně z nedávných rozsudků ESD ve věci Ladbrokes a Betfair vyplývá, že Česká republika skutečně může za určitých podmínek svým obyvatelům zakázat přístup na určitou internetovou stránku a zabránit jim účastnit se hazardních her nabízených společnostmi, která získala povolení k poskytování těchto služeb v jiném členském státě EU, aniž by došlo k porušení článku 56 Smlouvy ES, tj. zákazu omezení volného pohybu služeb uvnitř EU.

Více informací se dozvíte v Newsletteru advokátní kanceláře Hartmann, Jelínek, Fráňa a partneři číslo 6.

Resume:

In this issue of the Newsletter, we will advise you on how to save time and energy for your business activities with a product we offer: [the Complex package of services](#). The complex legal service covers mainly these legal areas: Business Contracts Agenda, Audit of Internal Rules, Employment Law, Intellectual Property Law, including protection of know-how, trademarks, copyrights and trade secrets. As an additional service for managers, we offer support in solving legal issues that can arise in both the professional and private life. For this purpose, we offer you legal services in the area of Family Law and where necessary also in the area of Administrative and Criminal Law. The law firm also specializes in the area of Tax Law, which forms without question an integral part of every businessman's life.

The next article concentrates on the [new Act on Audiovisual Media Services on Demand](#). This Act came into effect on 1st June 2010 and its primary objective is to regulate rights and obligations of providers of audiovisual media services on demand as well as the related controlling competence of the Council for Radio and Television Broadcasting (the "Council"). The Act also regulates cross-border cooperation of the Council with control authorities in other states. The regulation also covers audiovisual commercial announcements (advertisement), sponsored services and programs or product placement. So far, the European companies providing the audiovisual services on demand had to face legal uncertainty in regard to the legal regime of the different services. The task of the new legislation is therefore to ensure that the providers of audiovisual services on demand are granted equal conditions for competition. Thus, the policy introduced shall not differentiate among different platforms for supply of similar audiovisual media content. In conclusion, the new legislation shall contribute to strengthening and development of one of the key principles of the European Union – the free movement of services.

The article on a legality of a [random tax inspections](#) is a follow up to the older report published in the Newsletter from April 2009, further to a decision of the Czech Constitutional Court. The Court ruled that it is unconstitutional for a Tax Office to initiate a tax control, if the initial report of the Tax

Office does not contain particular reason for the control to be initiated. Less than a year later, the Czech Supreme Administrative Court commented upon the ruling in an attempt to demarcate against the arguments previously used. However, it is submitted that the Supreme Administrative Court does not fully deal with all the arguments used in the ruling of the Constitutional Court and thus does not provide tax subjects with sufficient means of protection from an eventual excess

consisting in the abuse of controlling power of the Tax Office.

It is our pleasure to introduce you our [expert team of lawyers specialized on the Insolvency Proceedings Law in the law firm Hartmann, Jelínek, Fráňa and partners](#). The new Insolvency Law effects a number of major changes to ways of solving bankruptcy of both corporations and consumers. A new legal institute of insolvency supervisor has replaced the existing model of bankruptcy trustee. Our law firm has responded to this significant legislative change and created the above mentioned insolvency team, which now offers clients a complex of legal services related to the Insolvency proceedings in order to guarantee effective protection of their rights in all situations related to the Insolvency Proceedings.

The last article deals with the [future for on-line betting](#). So far, the compatibility of the Czech Gambling Act with EU law was more than doubtful. However, in its recent decisions in cases Ladbrokes and Betfair, the Court of Justice of the European Union acknowledged that under specific circumstances the Czech Republic is entitled to prohibit consumers from accessing certain Internet sites and from receiving services offered by providers duly registered in other member states of the EU, without breaching the article 56 of the Treaty on the Functioning of the European Union that protects the free movement of services within EU.

For more information, please see the issue No. 6 of the Newsletter of law firm Hartmann, Jelínek, Fráňa and partners.

KOMPLEXNÍ BALÍČEK SLUŽEB PRO VÁS

Rok 2010 je pro Advokátní kancelář Hartmann, Jelínek, Fráňa a partneři rokem významným. Kancelář oslaví 20 let existence na českém trhu. Po tuto dobu se kancelář, rozsahem poskytovaných právních služeb, zařadila na přední místo v České republice. Právní servis zajišťují zkušení advokáti a advokátní koncipienti, kterým je administrativně nápomocná back officová část kanceláře. Kancelář Hartmann, Jelínek, Fráňa a partneři má své pracoviště v Praze a Hradci Králové. Na obou pracovištích se setkáte se vstřícností a profesionálním přístupem při řešení Vašich problémů. K 20. výročí se kancelář Hartmann, Jelínek, Fráňa a partneři rozhodla Vám, našim významným klientům, nabídnout komplexní balíček služeb v právní oblasti.

Uvědomujeme si, že podnikat v dnešní době je stále obtížnější a z tohoto důvodu, bychom Vám rádi nabídli možnost, jak získat více času a energie na vlastní obchodní činnost. Jednou takovou možností je právě komplexní právní servis. Taková činnost obsahuje právní poradenství především v těchto oblastech: obchodně – smluvní agenda, audit vnitřních předpisů, pracovně – právní vztahy, ochrana know-how a průmyslových práv, firemního jména a obchodního tajemství. Jako prémiovou službu nabízíme pro vedoucí manažery právní pomoc v oblasti rodinného práva včetně majetkových otázek, v případech nutnosti poskytujeme právní servis i v oblasti trestního práva. V případech potřeby jsme schopni zajistit právní pomoc i v zahraničních zemích. Kancelář a její advokáti jsou mimo jiné aktivními členy mezinárodních organizací.

Nabízíme Vám tímto balíčkem audit veškerých smluvních dokumentů ve Vaší společnosti. Zároveň se někteří kolegové z kanceláře specializují na daňové právo, které je nedílnou součástí života každého podnikatele. Požádat o tento komplexní právní servis je jednodušší, než by se mohlo zdát. Vzájemný kontakt společnosti a advokátní kanceláře je možno nastavit na e-mailové a telefonické komunikaci. Dostanete odpověď od odborníků, kteří se jednotlivými oblastmi práva zabývají a vědí, jak Vaše práva nejlépe ošetřit. Výhodu tohoto balíčku služeb vidíme především v tom, že nebudete muset na každou jednotlivou oblast práva vyhledávat odborníka a tím ztrácet čas, ale Váš požadavek bude směřovat na advokáta, jenž s Vámi po celou dobu spolupráce bude pracovat, a který již zajistí nejvhodnější řešení problémů s podložením

názorů odborníků, kteří se jednotlivými oblastmi práva zabývají.

Za 20 let existence kanceláře Hartmann, Jelínek, Fráňa a partneři jsme si ověřili pravidlo, že právní problém, který je podchycený již na počátku, může mít řešení, které Vám v budoucnu ušetří mnoho energie, času a financí. Pokud budete mít zájem o tento komplexní servis, obraťte se, prosím, na svého advokáta, který již zajistí vše potřebné.

Bc. Lucie Turková, back office manažerka

turkova@hjf.cz

ZÁKON O AUDIOVIZUÁLNÍCH MEDIÁLNÍCH SLUŽBÁCH NA VYŽÁDÁNÍ

Dne 1. června 2010 nabyl účinnosti zákon č. 132/2010 Sb., o audiovizuálních mediálních službách na vyžádání. Audiovizuální mediální služba na vyžádání je charakterizovaná těmito znaky: jedná se o službu informační společnosti (tj. službu poskytovanou zpravidla za úplaty elektronickými prostředky na individuální žádost uživatele podanou elektronickými prostředky), jejím hlavním cílem je poskytování pořadů veřejnosti za účelem informování, zábavy nebo vzdělávání, umožňuje sledování pořadů v okamžiku zvoleném uživatelem a na jeho individuální žádost na základě katalogu pořadů sestaveného poskytovatelem této služby, má povahu hospodářské činnosti (provazovaná za účelem dosažení zisku), svou povahou soutěží s televizním vysíláním, může být přímo nebo nepřímo přijímána veřejností v členském státě Evropské unie prostřednictvím zařízení technicky způsobilého k individuálně volitelné reprodukci a dostupného v obchodní síti.

Mezi audiovizuální mediální služby na vyžádání patří zejména různé komerční videoslужby na internetu. Širokou bezprostřední dostupností nabízených pořadů jsou velmi podobné televiznímu vysílání. Jedná se však o služby, kde následnost pořadů je v rukou příjemce služby, který se může rozhodnout, kdy a jaké pořady bude přijímat. Rozdíl tedy spočívá především v nestejně míře svobody výběru pořadů ze strany příjemce služby.

Za audiovizuální mediální službu na vyžádání má redakční odpovědnost její poskytovatel, který musí mít sídlo resp. místo podnikání v České republice nebo musí alespoň přes Českou republiku technicky dopravovat službu ke svým zákazníkům.

Poskytování audiovizuálních mediálních služeb na vyžádání není podmiňováno získáním licence ani

registrace. Jednotliví poskytovatelé však mají povinnost oznámit v příslušné lhůtě zákonem stanovené údaje Radě pro rozhlasové a televizní vysílání, která je poté zapíše do veřejně přístupné Evidence poskytovatelů. Tím však povinnosti poskytovatelů služby zdaleka nekončí. Musí například zajistit, aby služba neobsahovala podprahové informace, nepodněcovala k nenávisti z důvodu pohlaví, rasy, barvy pleti, jazyka, víry a náboženství, politického nebo jiného smýšlení, národního nebo sociálního původu, příslušnosti k národnostní nebo etnické menšině, majetku, rodu nebo jiného postavení, nebyla běžně dostupná pro děti a mladistvé v případě, že by její obsah mohl vážně narušit jejich fyzický, psychický nebo mravní vývoj zejména obsahem pornografie a hrubého samoučelného násilí.

Zákon poskytovatelům služby rovněž ukládá, aby alespoň 10 % z celkového počtu nabízených pořadů tvořila evropská díla (tato povinnost se považuje za splněnou, pokud poskytovatel vynaloží alespoň 1 % z celkových výnosů na tvorbu evropských děl nebo na nákup užívacích práv pro evropská díla prostřednictvím služby). Další povinnosti poskytovatele stanoví zákon u služeb týkajících se audiovizuálních obchodních sdělení (reklamy), sponzorovaných služeb a pořadů nebo při umístění produktu (tzv. product placement). Na tomto místě se zmíníme alespoň o těch nejpodstatnějších.

Audiovizuální obchodní sdělení, obsažená v rámci poskytované služby, nesmí být skrytá a nesmí se týkat cigaret, jiných tabákových výrobků ani léčivých přípravků a léčebných postupů dostupných v České republice jen na předpis. Reklama na alkohol nesmí být zaměřena na děti a mladistvé, ale ani podporovat nestřídmou konzumaci alkoholických nápojů.

Sponzor nesmí jakýmkoliv způsobem ovlivňovat obsah sponzorovaného pořadu ani nabádat ke koupi nebo pronájmu konkrétního zboží nebo služby. Sponzoring je zakázaný výrobcům nebo prodejčům cigaret nebo jiných tabákových výrobků, sponzorovat pak vůbec nelze zpravodajské a politicko-publicistické pořady.

Umístění produktu (product placement) znamená jakoukoli podobu začlenění produktu, služby nebo ochranné známky či zmínky o nich do děje pořadu. Product placement se podobně jako reklama nebo sponzoring nesmí týkat cigaret, jiných tabákových výrobků, léků a léčebných postupů, které jsou v tuzemsku pouze na lékařský předpis.

Zákon obsahuje také ustanovení o opatření k nápravě porušené povinnosti a ustanovení o správních deliktech a sankcích. Stejně jako v případě televizního vysílání je k výkonu dohledu příslušná Rada pro rozhlasové a televizní vysílání, která ukládá sankce, monitoruje obsah služeb a spolupracuje s Evropskou komisí a s regulačními orgány členských i nečlenských států ES s obdobnou věcnou působností.

Mgr. Martin Kareš, advokátní koncipient
kares@hjf.cz

JEŠTĚ JEDNOU K NAMÁTKOVÉ DAŇOVÉ KONTROLE

V prvním čísle našeho newsletteru (vydaném na jaře 2009) jsme vás informovali o nálezů Ústavního soudu, kterým byla zpochybněna dlouholetá praxe finančních úřadů, které prováděly a dodnes provádějí namátkové daňové kontroly jednotlivých daňových subjektů bez ohledu na to, zda existují konkrétní pochybnosti či snad dokonce indicie svědčící o tom, že daňový subjekt nepřiznal daň ve správné výši. V nálezů I. ÚS 1835/07 ze dne 18.11.2008 Ústavní soud zdůraznil, že daňová kontrola představuje závažný zásah do soukromí jednotlivce a jako taková může být prováděna jenom v řádně, tzn. konkrétně odůvodněných případech. Ústavní soud ve svém nálezů zdůraznil povinnost správce daně uvést již v protokolu o zahájení daňové kontroly důvody, respektive konkrétní pochybnosti, pro které bude daňová kontrola prováděna. Pokud správce daně tuto svou povinnost poruší, má to za následek nezákonnost daňové kontroly jako celku a zjištění správce daně shromážděná v průběhu takto vadně zahájené daňové kontroly, proto nemohou být použita pro účely doměření daně. Již z prvních reakcí orgánů daňové správy včele s tehdejšími (a vlastně i současnými) ministrem financí Kalouskem bylo zřejmé, že až čas a budoucí vývoj ukáže, zda se tento striktní názor Ústavního soudu prosadí v praxi, nebo zda bude nějakým způsobem modifikován případně zmírněn. K této modifikaci došlo dvěma rozsudky Nejvyššího správního soudu, které byly nedávno publikovány ve Sbírce rozhodnutí Nejvyššího správního soudu vydávané přímo Nejvyšším správním soudem.

V obou těchto svých rozhodnutích se Nejvyšší správní soud jednoznačně vymezil vůči názoru Ústavního soudu a přihlásil se naopak k menšinovému stanovisku soudkyně Ústavního soudu Ivany Janů, která byla přehlasována. Nejvyšší správní soud zdůraznil, že daňovou kontrolu považuje za legitimní názor, kterým správce daně prověřuje, zda údaje uvedené v daňovém přiznání odpovídají skutečnosti a zda daňový subjekt vypočetl správně svou daňovou povinnost. Zahájením daňové kontroly dle Nejvyššího správního soudu nepředjímá její výsledek, a proto daňovou kontrolu nelze vůbec připodobňovat trestnímu řízení, jak činí Ústavní soud v nálezů I. ÚS 1835/07. Nejvyšší správní soud proto konstatoval, že jeho dosavadní judikatura, která svazuje správce daně mnoha procesními povinnostmi chránícími informační autonomii daňového subjektu, představuje dostatečnou ochranu ústavně zaručených základních práv daňového subjektu před případnou svévolí správce daně, a proto není nezbytné upřít správci daně možnost provést i tzv. námtkovou daňovou kontrolu. Z tohoto důvodu pak Nejvyšší správní soud uzavírá, že protokol o zahájení daňové kontroly nemusí obsahovat konkrétní pochybnosti o správnosti výše odvedené daně, neboť existence

takových pochybností není nezbytným předpokladem zahájení daňové kontroly.

Zdá se tedy, že se Nejvyšší správní soud postavil na zcela odlišné stanovisko než Ústavní soud a že názory obou vrcholných soudů jsou v přímém a nepřekonatelném rozporu. Pro praxi správců daně tak vzniká otázka, jakým způsobem mají postupovat, zda jsou vázáni nálezem Ústavního soudu nebo naopak pozdějšími rozsudky Nejvyššího správního soudu, daňové subjekty naopak stojí před problémem, jakým způsobem se mohou bránit případně svévoli správce daně. Přestože se názory obou soudů zcela nepochybně liší, nelze podle našeho názoru věc uzavřít tak, že rozsudky Nejvyššího správního soudu překonávají starší nález Ústavního soudu a že se ze strany Ústavního soudu jedná jen o jakýsi izolovaný výstřel do tmy. Nálezy Ústavního soudu jsou závazné pro všechny státní orgány. V tomto případě navíc nelze přehlížet ani skutečnost, že se Nejvyšší správní soud ve svých rozsudcích vymezuje vůči něčemu, co Ústavní soud nikdy neřekl. Nález Ústavního soudu totiž nelze číst jako nepřekročitelný zákaz provádění namátkové daňové kontroly, nýbrž jako požadavek na důslednou ochranu práv daňového subjektu před případnou svévolí správce daně.

Je skutečností, že systém provádění namátkových daňových kontrol v České republice vykazuje značné rezervy. Pravděpodobnost provedení daňové kontroly se u jednotlivce zásadním způsobem liší v závislosti na tom, v jakém regionu, respektive okrese daňový subjekt vykonává svou podnikatelskou činnost, takže se zcela běžně stává, že některý z podnikatelů je správcem daně takřka svlečen donaha každé dva roky, zatímco podnikatelská činnost jiných subjektů zůstává po léta bez povšimnutí. Pravdou je i to, že malí a střední podnikatelé se kontrolují výrazně snáze než velké obchodní společnosti. Kontrolovaný jedinec za stávající situace nemá efektivní prostředky k tomu, aby mohl ověřit, zda na něj skutečně vyšla řada v systému namátkových daňových kontrol, nebo zda je přítomnost pracovníka správce daně dána jinými okolnostmi, které vykazují jakékoli vlastnosti, jen ne namátkovost.

Domnívám se, že právě proti tomuto deficitu stávající úpravy obsažené v zákoně o správě daní a poplatků je namířen osten nálezu Ústavního soudu. Názory v něm obsažené jsou možná kontroverzní, zároveň jsou však nepochybně aktuální. Jestliže jsme tedy náš loňský komentář uzavírali konstatováním, že nastolená otázka jistě není s definitivní platností vyřešena, můžeme tento otevřený závěr použít i nyní. Lze očekávat, že Ústavní soud dostane v brzké době možnost se k odlišnému stanovisku Nejvyššího správního soudu vyjádřit a zareagovat na ně, stejně jako Nejvyšší správní soud jistě bude vystaven argumentaci, která se bude opírat mj. i o skutečnosti, na které jsme se pokusili poukázat v tomto příspěvku. Již nyní proto můžeme slíbit, že vývoj této, pro daňovou praxi jistě velice zajímavé a důležité, diskuze mezi vrcholnými českými soudy budeme sledovat i nadále

a o jejich dopadech vás budeme na stránkách našeho newsletteru informovat.

JUDr. Ondřej Moravec, advokát
moravec@hjf.cz

INSOLVENČNÍ SPRÁVCE V INSOLVENČNÍM ŘÍZENÍ

Od 1.1.2008 nabyl účinnosti zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení, tedy tzv. insolvenční zákon, dále jen „insolvenční zákon“. Tím byl nahrazen dosavadní zákon č. 328/1991 Sb., o konkursu a vyrovnání. Nový insolvenční zákon

v sobě přes určitou podobnost se zákonem o konkursu a vyrovnání, především v oblasti konkursu, přináší řadu nových změn. Mezi tyto změny patří i úprava podmínek pro výkon činnosti insolvenčního správce, jakož i úprava jeho postavení. Stejně tak dochází k úpravě postavení věřitelů a v zásadě k rozšíření jejich vlivu na chod insolvenčního řízení.

První dva roky účinnosti nového insolvenčního zákona neexistovaly žádné pevné podmínky pro výkon činnosti insolvenčního správce. V zásadě setrval stav, jaký zde byl za účinnosti zákona č. 328/1991 Sb. o konkursu a vyrovnání, kdy v zásadě konkursním správcem mohl být kdokoliv, kdo se nechal zapsat do seznamu konkursních správců a uzavřel příslušné pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou při činnosti konkursního správce. Především díky tlaku Ministerstva spravedlnosti České republiky a jeho snaze o větší erudovanost a profesionalitu insolvenčních správců byl rok 2008 a 2009 pouze přepokládaným přechodným obdobím. Od 1.1.2010 již insolvenčního správce může vykonávat jen osoba s vysokoškolským vzděláním, která především vedle dalších podmínek složí zkoušku insolvenčního správce. Tato zkouška je složena z části písemné a části ústní, při které je uchazeč o oprávnění pro výkon insolvenčního správce povinen obstat před pětičlennou komisí, složenou ze zástupců justice, advokacie, exekutorů, auditorů a daňových poradců. Část písemná je především zkouškou znalosti insolvenčního zákona a souvisejících předpisů. Část ústní pak představuje prověření znalostí z oblasti práva občanského, obchodního, pracovního, občanského práva procesního, správního práva včetně správního řízení, finančního práva včetně práva daňového, samozřejmě práva úpadkového a dále problematiky řízení podniku a účetnictví.

Snad právě pro nespornou náročnost výše uvedených zkoušek došlo k výraznému poklesu osob, které

vykonávají činnost insolvenčního správce oproti počtu dřívějších tzv. konkurzních správců. Pokud dříve vykonávalo činnost konkurzního správce v České republice zhruba 3.200 osob, pak v dnešní době oprávnění vykonávat činnost insolvenčního správce má pouze cca 200 osob. Advokátní kancelář Hartmann, Jelínek, Fráňa a partneři však osobami s oprávnění k výkonu činnosti insolvenčního správce disponuje. V rámci advokátní kanceláře byl pod vedením osob s oprávněním k výkonu činnosti insolvenčního správce vytvořen specializovaný tým insolvenčních odborníků, složený především z advokátů advokátní kanceláře. Zároveň tento tým spolupracuje s odborníky na krizová řízení, osobami zkušenými v oblasti řízení podniku na hranici úpadku či v úpadku. Specializovaný insolvenční tým zároveň využívá zkušenosti dalších kolegů, advokátů, v rámci advokátní kanceláře Hartmann, Jelínek, Fráňa a partneři, kteří mají bohaté zkušenosti jako bývalí konkurzní správcí. Samozřejmostí je spolupráce s odborníky v oblasti účetnictví a daňového poradenství, která je naprosto nutná pro správný výkon činnosti insolvenčního správce, včetně správného zjištění rozsahu majetkové podstaty. Specializovaný insolvenční tým zároveň využívá svých zkušeností i v zastupování svých klientů (věřitelů) v insolvenčních řízeních v zájmu brzké a co možná nejvyšší úhrady jejich pohledávek. V tomto ohledu je tento tým s ohledem na potřebné softwarové vybavení schopen provádět i kompletní správu většího množství insolvenčních pohledávek jednoho nebo více klientů.

Jak bylo zmíněno shora, přináší insolvenční zákon v rámci změn mimo jiné i posílení pozice velkých věřitelů. Typickým příkladem posílení této pozice je znění § 29 odst. 1 insolvenčního zákona. Toto ustanovení zní:

„Na schůzi věřitelů, která nejbližší následuje po přezkumném jednání, se mohou věřitelé usnést, že insolvenčním soudem ustanoveného insolvenčního správce odvolávají z funkce a že ustanovují nového insolvenčního správce. Toto usnesení je přijato, jestliže pro ně hlasovala nejméně polovina všech věřitelů přihlášených ke dni předcházejícímu konání schůze věřitelů, počítaná podle výše jejich pohledávek.“

V daném případě se jedná o významný průlom do dříve absolutního a výlučného práva insolvenčních soudů (konkursních soudů) jmenovat pro daný úpadek konkrétního insolvenčního správce resp. dříve správce konkursní podstaty. Především velcí věřitelé tak mohou ovlivnit chod insolvenčního řízení tím, že prosadí jmenování jiné osoby insolvenčním správcem než osoby jmenované insolvenčním soudem. Velcí věřitelé začínají k tomuto kroku přistupovat pak především z toho důvodu,

že díky důvěře konkrétního insolvenčního správce mají i důvěru ve správnost zjištění majetkové podstaty a v rychlý a bezodkladný průběh insolvenčního řízení tak, aby pohledávky příslušných věřitelů byly co možná nejdříve a co v nejvyšší rozsahu uspokojeny. Nezanedbatelnou je i schopnost insolvenčního správce, kterou disponuje i insolvenční tým advokátní kanceláře Hartmann, Jelínek, Fráňa a partneři pravidelně velké věřitele informovat o průběhu insolvenčního řízení, předpokladu jeho skončení i předpokladu jeho výtěžnosti. Vzájemná úzká informovanost mezi věřitelem a insolvenčním správcem je pak o to prospěšnější, pokud příslušný věřitel je věřitelem tzv. zajištěným. Zajištěným věřitelem je subjekt, jehož pohledávky jsou zajištěny majetkem, který náleží do majetkové podstaty a to především zástavním právem, zadržovacím právem, zajišťovacím převodem práva apod. V tomto případě, kdy z prodeje věci působících jako zajišťovací prostředek (např. nemovitost, zatížena zástavním právem ve prospěch věřitele) je příslušný zajištěný věřitel uspokojován v zásadě v plném rozsahu prodejní resp. vydražené ceny, je pro věřitele nanejvýš vhodná úzká spolupráce s insolvenčním správcem především v oblasti správy takové věci, jeho ocenění či vyhledávání potencionálních zájemců o koupi takové věci zejm. nemovitosti.

Výše popsaná problematika tak umožní klientům advokátní kanceláře Hartmann, Jelínek, Fráňa a partneři získat větší kontrolu nad výtěžností pohledávek za subjekty v úpadku a posílit tak svoji pozici věřitele. Toto je ostatně cíl, který sleduje i zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon).

JUDr. Jan Malý, advokát
maly@hjf.cz

JAKÁ JE BUDOUCNOST PŘESHraničNíHO ON-LINE SÁZENÍ?

Členský stát je podle Evropského soudního dvora (ESD) oprávněn zakázat poskytování loterijních služeb (hazardních her) prostřednictvím internetu. Kdo by si býval vsadil na to, že monopol převládne nad transparentností a svobodnými tržními silami? V tom je kouzlo nevyzpytatelnosti hazardu.

Právní úprava zákona o loteriích – rozporná s právem EU či ne? Loterie a jiné podobné hry, které zahrnují například i sportovní a kurzové sázky (dále jako „hazardní hry“) mohou být v České republice provozovány pouze na základě povolení. To zaručuje, že

jejich provozování bude v souladu s právními předpisy, nebude narušovat veřejný pořádek, a že část výtěžku bude použita na veřejně prospěšný účel. Hazardní hry mohou provozovat pouze tuzemské právnické osoby, které nemají zahraniční majetkovou účast (výjimku tvoří jen kasina).

Zákon o loteriích dále například zakazuje jakékoliv provozování cizozemských loterií včetně prodeje cizozemských losů, placení sázek do zahraničí, a přijímání či zprostředkování sázek pro sázkové hry provozované v zahraničí. Loterijní zákon poněkud nepochopitelně omezuje domácí provozovatele i v tom, aby nabízeli své produkty a přijímali sázky v zahraničí.

Česká právní úprava byla dosud z těchto důvodů považována za zjevně diskriminující vůči společnostem z jiných členských států a rozpornou s principem fungování vnitřního komunitárního trhu bez překážek. ESD se sice k souladu české právní úpravy dosud neměl příležitost vyjádřit, ale k vytvoření poměrně jasné představy pomáhá nedávná judikatura ESD.

Význam rozsudků ESD ve věci Ladbrokes a ve věci Betfair.

Rozsudky ve věci Ladbrokes a ve věci Betfair (C-258/087 a C-203/08), vydané ESD v červnu 2010, představují podstatný obrat v dlouhotrvajícím boji sázkových a jiných loterijních společností za otevření evropského trhu pro přeshraniční poskytování a přijímání sázek. ESD dal za pravdu členským státům, které přísně regulují loterijní činnost tak, že chrání svoje trhy a fiskální příjmy a brání se proti negativním jevům souvisejícím s gamblerským.

Rozsudek ESD ve věci Ladbrokes - vítězství národní regulace loterií nad svobodou pohybu služeb. Společnost Ladbrokes byla na základě licence vydané ve Velké Británii oprávněna přijímat on-line sportovní sázky. Své služby však poskytovala prostřednictvím internetu také v Nizozemí, přestože tam neměla sídlo ani tam fyzicky nevykonávala činnost. Proti takovému jednání protestovala konkurenční společnost De Lotto. Nizozemská legislativa umožňuje vydání exkluzivní licence jedinému poskytovateli loterií, kterou je právě společnost De Lotto. Jakákoliv jiná organizace nebo propagace loterií je zakázána. V Nizozemí je navíc zcela zakázáno nabízet hazardní hry prostřednictvím internetu.

ESD sice potvrdil, že nizozemská legislativa představuje omezení svobody poskytování služeb, nicméně takovéto omezení může být ospravedlněno sledováním cílů, jakými je ochrana spotřebitele (před závislostí na gamblingu a mrhání penězi), ochrana proti podvodům a ochrana veřejného pořádku. Loterijní průmysl obecně nebyl předmětem harmonizace v rámci EU, a tak je členský stát oprávněn nepovažovat licenci z jiného členského státu za

dostatečnou zárukou poskytnutí takové úrovně ochrany, jakou chce dopřát svým spotřebitelům. Pokud De Lotto odlákává hráče od zakázaných činností, je dokonce oprávněna používat reklamu a zavádět nové hry. Určení, zda národní legislativa skutečně slouží výše uvedeným cílům, již ESD ponechal na národních soudech Nizozemí.

Rozsudek ESD ve věci Betfair - transparentnost musí ustoupit ochraně spotřebitele. Společnost Betfair poskytuje na základě licence udělené ve Velké Británii a na Maltě služby v oblasti hazardních her (sportovních a dostihových sázek), a to výlučně po internetu a telefonu. Ani tato společnost nemá v Nizozemí kancelář. Společnost Betfair se dožadovala uznání své licence a respektování principu transparentnosti, tj. soutěžního zadávání zakázky, při udělování licencí na poskytování hazardních her v Nizozemí.

ESD v návaznosti na argumentaci ve věci Ladbrokes konstatoval, že se jedná o omezení svobody poskytování služeb, které však může být ospravedlněno cílem potlačování podvodů a kriminality. Ve vztahu k národní úpravě loterijního trhu v podobě licenčního monopolu jediného poskytovatele ESD uvedl, že členské státy mají volně uvážení při určení úrovně ochrany proti hazardním hrám. Takováto národní úprava může být podle ESD ospravedlnitelná, pokud je založena na objektivních nediskriminačních a předem známých měřítkách, která vymezují výkon správního uvážení tak, aby nebylo využíváno svévolně. V takových situacích se podle ESD poskytnutí nebo obnovení exkluzivního práva provozovat hazardní hry bez jakéhokoliv soutěžního zadávání zakázky (porušení principu transparentnosti) nejeví jako nepřiměřené k cílům sledovaným národní legislativou. Konečně je na národním soudu, aby posoudil, zda držitelé licencí v Nizozemí na organizaci hazardních her splňují tyto podmínky.

Dosud byl soulad české právní úpravy (zákon o loteriích) s právem EU přinejmenším sporný. Nicméně z rozsudků ESD ve věci Ladbrokes a Betfair vyplývá, že Česká republika skutečně může za určitých podmínek svým obyvatelům zakázat přístup na určitou internetovou stránku a zabránit jim účastnit se hazardních her nabízených společnostmi, která získala povolení k poskytování těchto služeb v jiném členském státě EU, aniž by došlo k porušení článku 56 (dříve 49) Smlouvy ES, tj. zákazu omezení volného pohybu služeb uvnitř EU.

Mgr. Bc. Irena Ochmannová, advokátní koncipientka
ochmannova@hjf.cz